

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 5. Resolutio verè Christiana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

§. V.

Resolutio verè Christiana.

Dominus meus & Deus meus es tu, erisque solus semper o supreme cœli terreque Monarcha. Tibi me servum & subditum profiteor, ipsaque natura & gratia, prudentia & iustitia omnesque rationes divinæ & humanæ me obligant ut ego tamquam mancipium te Dominum meum, creatura creatorem meum, homo Deum agnoscam & venerer. *Mihi autem adherere Deo bonum est.* Psal. 72. Adhæreat & inhiet, quisquis volet, honoribus & divitiis, scientiis & artibus, dignitatibus & titulis, carni & sanguini, omnibus vitæ hujus vanitatibus & voluptatibus, mihi adherere Deo soli certum est. Illi soli vivo ac vivam, nec aliter vivere placet nisi ut illi vivam, à quo vitam habent omnia, qui est ens entium, in cujus comparatione nulla est potentia, nulla bonitas, nulla sapientia, nulla majestas, quæ non sit minor quam scintilla collata soli. Hanc gloriam prædicat, dum ad aram canit Sacerdos: Quoniam tu solus Sanctus, tu solus Dominus, tu solus Altissimus, qui est Deus Optimus Maximus, Rex regum, Dominus dominantium & Monarcha universorum. *Providebam Dominum in conspectu*

§. 7

1160

meo semper, dicebat Rex David, velut si
 cum solo Deo degeret super terram. Et post
 commissum cum Bersabea adulterium et
 que conjugis Uriæ injustam necem, quo-
 troque crimine omnibus subditis pessimum
 præbuerat exemplum, nihilominus culpe
 veniam implorans confitetur Deo: *Tibi soli*
peccavi, quasi hunc solum offendisset, cum
 tamen revera & perturbasset domum Urie,
 & toti populo fuisset gravissimo scandalo.
 Verum id inde fit quod offendicula quæ præ-
 bentur hominibus, nullius videntur esse
 momenti nec nomen offensæ mereri, si com-
 parentur cum offensâ in Deum commissâ. Si-
 cut homines & Angeli & quidquid in unive-
 so creatum est, divinæ collati essentia nulli
 instar reputantur. Quemadmodum etiam
 obligationes debitæ regibus & magistrati-
 bus Reip aut parentibus domini que nostris,
 & vicissim quæcunque in nos illi & regna &
 Respub. jura prætendunt, hæc inquam, om-
 nia cessant quasi nullius roboris & virum,
 ubi agitur de honore Deo debito & subje-
 ctione atque observantiâ nostrâ, quam su-
 premo illius Dominio, quod in nos jure su-
 præmæ & primæ potestatis obtinet, debemus.
 Pari modo licet dicere quod pœnæ & suppli-
 cia, quæ variorum in homines admissorum

criminum rei incurrunt, ne nomine quidem
pœnæ censei debeant, si conferantur cum
iis suppliciis quæ Deus justè irrogat pecca-
toribus ob culpas in se commissas. Quid e-
nim sunt rotæ, cruces, patibula, equulei, tor-
turæ decem vel viginti annorum si compa-
rentur cum ardoribus sempiternis & flam-
mis gehennæ, cum societate dæmonum im-
manissimorum à quibus miseri homines de-
seruntur nunquam, sed æternum torquentur
miris & ineffabilibus modis. Quem non mo-
veant hæc considerationes ut renuntiet crea-
turis, & adhæreat Deo suo, illique soli fidat,
quoniam ille Solus Sanctus, solus Dominus,
solus Altissimus. Veni ergo Domine JESU,
aufer scandala de regno tuo quod est anima
mea, ut regnes tu, qui debes, in eâ. Venit
enim avaritia & in ea vendicat sibi sedem:
jactantia cupit dominari mihi: superbia vult
mihi esse rex, luxuria dicit, ego regnabo,
ambitio detractio, invidia, iracundia cer-
tant in meipso de meipso, cujus potissi-
mum esse videar; ego autem quantum va-
leo, resisto. Dominum meum JESUM re-
damo, ipsi me defendo quia ipsius juris me
agnosco. Ipsum mihi Deum, ipsum mihi
Dominum teneo & dico: Non habeo Re-
gem nisi Dominum JESUM. Veni ergo
Domine

„Domine disperge illos in veritate tua & reg-
 „nabis in me, quia tu es ipse Rex meus &
 „Deus meus. Ita S. Bernardus non minus o-
 „leganter quam piè. Hujusmodi considera-
 „tioni minimum semel quotidie vacare quæ-
 „que deberet.

CAPUT II.

Secundum medium conservandi Fiduciam
 in Deum, considerare naturam creatu-
 rarum nihili instar esse ad
 divinam.

§. I.

Necessitas Divina natura.

DOcent Theologi quod duo hæc verba
 quibus profertur hæc enuntiatio: Deus
 est, unum idemque significant; quia si pro-
 priè & verè loquamur, nihil est, nisi Deus.
 Vndè scitè S. Anselmus infert contra insipien-
 tem qui dixit in corde suo: *Non est Deus*, eum
 contradixisse sibi, nam vox, Deus, significat,
 est, & vox est, significat Deum. Quare ò in-
 felix & insipiens cum sacrilegâ cogitatione
 tua blasphemans negas Deum esse, affirmas
 Deum esse & negas esse; pronuntiando enim
 Deum, dicis esse, & negando esse, nomen Dei
 illi eripis; contradictoria ergo loqueris &